

in hunc modum orbi pedes impones, & astantis alicuius ope super pedes reliqua crurum ossa inniti curabis, ac deinde femorum capita in coxendicum ossium acetabulis indes, ut recte filo aut uirgula interuallū metiaris, quod ab orbe ad humiliorē sedem foraminis pertinet, in sacro- osse dorsalis medullae gratia incisi. Hoc etenim interuallum edocebit, qua mensura ferrū fabri- candum sit, quod orbi affixum, & ossis sacri reliquarumque uertebra- rum foramini dorsalem me- dullam transmittenti inditum, uniuersa ossa pulchrē sustinebit. Ferrū namq; ita aptandum est, ut ualidē orbis medio clauis affigatur, & ab orbe ad infimam usq; nuper dicti foraminis sedem, teres aut quadratum sit, ab illa autem sede sursum latius quā crassius esse conuenit, ut postmo- dum ad dorsi inflexum obliquari queat, uertebraeque ipsi ita adaptentur, ut immotae ad id neuti- quam circunvertantur. Atq; ideo ferrum inibi primum tenuius fiet, ubi sacrum os ne deorsum subsideat, suffulciendum uenit. Nisi enim hoc os firmetur, sustineaturq;, unā cum ipso reliquae uertebrae sensim descendunt, temporisq; successu sceleti crura turpiter obliquabūtur. Accurate igitur ab orbe ad sacri ossis foraminis infimā sedem, longitudo metienda uenit. De reliqua au- tem ferri longitudine non adeo curandum est, quum haec si forte longior sit, post ossium cōpa- ctionem facile praescindatur. Et etiā si ossa arcē imponenda duxeris, magnopere iuuerit ferrum plus minus duabus palmis longius quā uniuersum sit sceleton fieri, ut ipsius portio extra uer- ticem emineat, superioris arcē fundi foramini possit indi, in ipsoq; conuolui. Ferro itaq; orbi perpendicularitatem affixo, acutiori cultello ossis sacri foramen dorsalis medullae nomine incisum, sensim ita exculpes, ut ferrum ipsi commodē intrudi possit. Nam quum hoc foramen natura ar- ctius sit, & insigniter obliquū, nequaquam ferrum admittit, nisi quemadmodū iam diximus, sic augeatur, ut a ferri mucrone os sacrum ad eam usq; ferri sedem protrudere ualeas, quam nō amplius teretem, quadratamue faciendam innuimus. & si casu haec sedes os sacrum minus apte suffulcitur uidebitur, operae precium erit eam ferri sedem lima exasperare, ac dein nodum illi ex aeneo filo obuoluere, qui os sacrum cōmodē sustineat. Osse sacro in hunc modum suffulto, crassiori filo femoris capita coxendicum acetabulis innectes, diligenter perpendens quantum haec aut extrorsum aut introrsum intorqueas, ne forte crura turpiter intorta committas, aut pa- tellae, interiora potius crurum, quā anteriora respiciāt, quod sanē futurū est, nisi ad amussim capita suis sinibus iunxeris. Vt cūq; tamen feceris, in hoc connexu filum prorsus intorquendū non est, priusquam pedes orbi & tibijs eo situ commiseris, qui tibi apparebit elegantior. Hunc a baculi, quo manus stabilientur forma, potissimum petes: alium quippe situm messoria falcē, alium telum, & alium rursus hasta, aut Neptuni tridentis, aut aliud quoduis instrumentū expe- tit. Modō uertebrae omnes seriatim accommodandae sunt, quo cuiusq; situm ordinemq; inuen- tu non arduum obserues. hunc namq; uertebra- rum forma, & articulationis ratio prompte osten- dunt. Quum primum itaq; ordinatim omnes in mēsam reposueris, quinq; lumborū uertebrae inuicem duobus nexibus cōmittes, qui in corporum lateribus facti, unā cartilagineū ligamen- tum contineant, quod uertebra- rum corpora interuenire dictum est, atq; huiusmodi ligamenta seriatim a charta cui illa applicasti, sunt assumenda, eo semper relicto, quod eas intercedit uer- tebras, quas inuicē non alligas, quemadmodum in praesentia est ligamentū seu cartilago, sacrum os & infimam lumborum intercedens uertebra, idq; quod supremam lumborum & infimam thoracis uertebrae interuenit. Iunctis enim lumborū uertebis, sex inferiores thoracis inuicē, & postmodum sex superiores unā cum ceruicis humiliori cōnectentur. Reliquae enim ceruicis mutuo nō sunt colligandae, sed eas interueniēs cartilago corpori inferioris uertebrae duntaxat est glutināda. quandoquidem ceruicis uertebrae etiam non nexae, sed ferro tantū inditae, suā ser- uant sedem: neq; thoracis uertebra- rum modo immotae, postmodum costas sustinere debēt. Illico igitur atq; uertebrae ad eam, quam praecipi rationem, priusq; ferrum illis traiciatur cōmiseris, lumborum uertebrae ita cōnexas ferro impones, idq; sedulo ad eorum situm inflexum ue obli- quabis, ac infimā uertebra unā cum sacro osse ita cōmittes, ut iam prius lumborū uertebrae mu- tuo uinxisti. Mox his inferiores thoracis adiunges, perpetuū quam licebit accuratissime ferrū, uti necessum erit, complicans, & infimam thoracis uertebra- m supremā lumborū adnectens. His parimodo superiores thoracis uertebrae addentur, & harum infima supremā earum quae iam ferro appositae fuerāt, alligata, latiusculum & longum nigroq; colore intinctum adaptabis baculum, qui posteriori ferri parti appositus, quā licebit demissē inter ferrum & uertebrae intrudetur, ut huius baculi beneficio uertebrae ad ferrū firmitus contineantur, neq; ulla ratione uersatiles sint, ne postmodum uniuersus thorax in hoc illud uelatus turpiter conuolui queat. Vt autē caluaria ferro applicetur, necessum est uerticē foramine quodam perforari, ad amussim ferri amplitudini & crassicie correspondente, ne quando ipsi ferrum traiceris, caluaria quauis occasione quoquoersum circunvertatur, prout enim faciem anteriora exacte aut latera spe- ctare

ctare uolueris, foramen id aut transuersim, aut oblique insculpere cultro quopiam oportet. quemadmodū & illicubi caluaria denuo perforanda est, ut ligulis ea sectio quam ferra in calua- ria molitus es, cōmittatur, & quū uisum fuerit, caluaria a ferro adempta, rursus dissolui queat. summopere namq; cōducit, internā caluariae amplitudinē qua cerebrū cōtinetur intueri, quod ut fiat, utraq; caluariae pars tribus foraminibus sibi mutuo correspondentibus candenti ferro, aut cultri mucrone est perforanda. ac unum quidē foramen opportunē in occipitio perficitur, & utrinq; in temporibus unum. At inferiorē maxillā aeneo filo cum superiori cōmittes, nexu suis capitibus in sinus superioris maxillae facto. Verum quū hic cōnexus nō adeo firmus sit, ut accurate dentes mutuo applicet, sed inferior maxilla dependeat, elegasq; sit, hanc superiori mo- dō iungi, modō disungi, praeter dictū nexum, maxillae inferioris acuti processus etiā perforan- di sunt, & funiculus ipsis illigandus, qui subiugalibus traiectus ossibus & uertici incumbens, nunc uersus frontem, nunc uersus occipitium tendi possit, dentesq; ita collidi queant. Vt cūq; uerō sit, potissima ferri cura esse debet, ne illud ineptē nunc in posteriora nunc in priora obli- quatum, corpus indecore erigat. quō minus autē id fiat, magnopere conduxerit dorsi ductum cognouisse. Porro nunc tempestiuū erit costas uertebis & suis cartilaginibus alligare, quod sanē ut ad amussim & sedulo facias, primum omnes dexter costas a sinistris discernes, conie- ctura uel a sinu sumpta, quo uena, neruus & arteria costas exporrigitur. dein a superiori co- starum sede, & deinde sodali pectoris os cum suis cartilaginibus in sua sede tenendū porriges, ac deinceps primas costas primae thoracis uertebrae trauersis processibus alligabis. Insuper se- cundas costas suae cōmittes uertebrae, & postmodū ipsarū cartilaginibus, atq; ita seriatim om- nes: obseruas interim, ut illas costas toto interuallo prorsus dehiscere sinas, quae ante sectionem cartilaginibus inuicem diremptae fuerāt. Nunc humeros spissiori filo scapulis nectes, & deinde tenuiori filo clauiculas summis humeris, mox scapulas costis, & clauiculas pectoris ossi. Quum tamen humeros scapulis aduincies, expendendū est, quō nam situ manus collocandas duxeris. Hic enim multū refert, quomodo scapulae sinui caput humeri cōmittatur. in quo etiā connexu cartilago neutiquam praetereunda est, cuius auxilio scapulae sinus interdū adaugetur, atq; ita etiā cartilagine maxillarū & clauicularū articulis peculiares nō neglectae suis articulis necen- tur. Ceterū cubiti ossa humero uinciēda nō sunt, priusquam extrema manus tota fuerit nexa. radius itaq; supra infraq; ulnae est colligandus. deinde si brachialis ossa disiuncta, suisq; ligamen- tis libera sunt, ea inuicem sunt cōmittenda, aliās autē suorum ligamentorū interuentu abundē continētur. Inferiori ipsorū sedi primum pollicis os, & quatuor postbrachialis ossa, ac deinde his digitorū ossa, unā cum sesamini ossiculis adnectes. Postremo autē brachiale radio iunges, & deinde ulnam humero. Atq; ubi id in utraq; manu praestitū erit, summas manus baculo illi alligabis, quem ualidē orbi infixū instar falcis, aut aliter extruendū dixi. Erectis nunc ossibus, & ex osse u referenti, & auditus organi ossiculis, ac asperae arteriae, auriumq; & palpebrarū car- tilaginibus, & ungue cōductisq; cartilaginibus, monile licebit confingere, his omnibus catenu- lae, aut excicato cruris aut manus neruo adnexis. Hinc liquet, quā leui negotio humani corporis ossa, oppido quā medico exoptāda, parari queant: quo in opere nihil ipso cōnexu, non aggredienti, difficilius uidebitur. qui tamen mihi primum experienti satis pulchrē suc- cessit, exemplo ab illis sumpto, quos effraetas scutellas & lapideos cacabos cōpingere interdū uideram. Cōctionis autem rationē, emolliēdi in medicina uis docuerat. Lutetia namq; ob belli tumultus Louaniū reuersus, atq; unā cum GEMMA PHRYSTIO, aequē celebri Medico ac paucissimis conferendo Mathematico, ossium uidendorū nomine ad eum locū quo magna studio forum cōmoditate omnes ultimo affecti supplicio in publica uia rusticis proponi solent, obambulās, in eiusmodi incidi affliccatū cadauer, quale latronis erat, quod Galenus se spectasse commemorat. Vt enim hoc aues carne liberarēt, ita sanē illud quoq; ipsas emundasse conijcio, quia homo ille ante annū stramine duntaxat obustus, & quasi tostus, paloq; alligatus, ita suauē elcam auibus exhibuerat, ut nuda undiq; essent ossa, eaq; solis ligamenti haerēt, musculorum exortibus & insertionibus duntaxat asseruatis. quod in suspensis nunquam usu uenit, quum praeter oculos (& si uulgus aliter arbitretur) uolucres nihil ob cutis crassitiem dilanēt. ac pro- inde integra in his cute, ossa intus carie afficiuntur, prorsusq; ad disciplinam sunt inuutilia. Afflic- catum itaq; & nulla ex parte humidum fordidum ue corpus intuens, haudquaquē insperatam ac subinde expetitā mihi occasione praetermissi, quinimō Gemmae beneficio palum cōscendens,

Lib. de Ad.
min. diff. d.